

عنوان مقاله:

بررسی نظام شهری استان کردستان برپایه مدل‌های کمی

محل انتشار:

اولین همایش علمی پژوهشی افق های نوین در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

محمدحسین صمدی - دانشجوی دکتری برنامه ریزی شهری دانشگاه علوم و تحقیقات تهران و مدرس دانشگاه پیام نور واحد مریان

آریتا رجبی - استادیار گروه برنامه ریزی شهری دانشگاه علوم و تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

بررسی آمارهای جمعیتی سکونتگاههای شهری و روستایی و ملاکهای تعیین شهر و روستا در دوره های سرشماری کشور نشان می دهد که تا آنچه که در تحقیقات آمده چندان با واقعیت مطابقت نداشته و یا گاهاً مصداق خارجی پیدا نکرده باشد. از طرف دیگر مدل‌های ارائه شده بیشتر برای کشورهای پیشرفته بوده و برای برخی استانهای ایران بلاخص استانهای مرزی ممکن است نتیجه مطلوب حاصل نشود. استان کردستان به جهت مرزی بودن و صدمات حاصل از هشت سال جنگ تحمیلی عراق علیه ایران برپیکره شهرهای مرزی موجب رکود شهرنشینی در این دوران شد اما پس از جنگ و امنیت نسبی در منطقه تجارت و ساخت و سازهای قانونی و غیرقانونی در نقاط مرزی و بنوعی سیاست های دولت موجب گسترش و رشد بی رویه شهرها شد. این مقاله با استفاده از مدل‌های کمی به بررسی نظام شهری و سلسله مراتب شهری استان کردستان بر اساس سرشماری نفوس و مسکن سال 1385 و تطبیق آن با دوره های قبل با استفاده از روش توصیفی از نوع کمی و تحلیلی پرداخته است. نتایج حاصل از پ ژوهش نشان می دهد این استان نیز مانند بسیاری از استان های دیگر کشور از الگوی نخست شهری پیروی می کند اما به عللی چون ویژگیهای طبیعی، سیاسی و امنیتی و اقتصادی منطقه سبب شده است تعداد نقاط شهری به طور بی سابقه ای افزایش یابد بطوری که تعداد شهرهای با جمعیت کمتر از پنج هزار نفر به 14 شهر افزایش یافته است

کلمات کلیدی:

سلسله مراتب شهری، کردستان، قانون رتبه - اندازه، ضریب آنتروپی، حداکثر طبقه ای، الگوی لگاریتمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/395326>

